

CSENDÉLET, AVAGY A 12.T MÁSFÉL NAPOS KIS BENNMARADÓS HÉTVEGÉJE PÁR SZÓBAN

(2020. 01. 24-25.)

Már utolsó évünket taposva, igen kevés időnk maradt együtt. De eljött ez is, az utolsó előtti közös hétvégénk. S hogyan töltsük el ezt a másfél napot? Igazán nagy terveink, programjaink nem is voltak most a hétvégére.

Egyrészt az utolsó hajrák, nagy tanulások miatt most energiánk sem lett volna rá,

másrésről pedig alig két hetünk van beadni a felsőoktatásba a jelentkezésünket.

Így hát pénteken eljöttek hozzánk, a már jól ismert pályaorientációs tanácsadók, akik segítségünkre voltak kicsit eligazodni utunkban. Szerteágazóak az elképzeléseink, vágyaink, így hát nem könnyű. A

délutántól, egészen estig tartó egyéni elbeszélgetések után elérkezett a vacsora ideje, majd elindulhattunk a lefoglalt bowling pályákra egy kis kikapcsolódás céljából. Ránk fért már egy nehéz hét után. Kijátszhattuk, kibeszélhettük, kinevethettük magunkat

együtt. Szombat reggel a mára már csak virtuális osztályfőnökünk jött el egy, úgymond, utolsó közös önismereti órára. Elmondtuk terveinket, átbeszéltük azon dolgokat, melyek az utóbbi két évben történtek velünk, az új osztályba való szakosodás során. Mindenki pár sora után pedig elmaradhatatlan volt egy kis nosztalgizálás a régi szép időről, a pécsi

kulturális fesztiválra készített kis rövidfilmünk, s a Zánkán készült képekből összeállított videó segítségével. A kis foglalkozás után, pedig dél tájban megkezdtuk hazautunkat.

Nem volt hosszú hétvégénk, de sosem a mennyiség, hanem a minőség a fontos, s az az idő, amit együtt töltünk, mindig felüdít.

Nagy Krisztina 12.H/T